

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

Verwijzing

Dit is een afschrift van de stenografisch gerapporteerde lezing van Bruno Gröning, die op 31. Augustus 1950 's avonds heeft plaats gevonden in München, bij gezondheidstherapeut Eugen Enderlin.

Opnames van Bruno Grönings voordrachten, origineel gesproken, zijn verkrijgbaar op CD, en kunnen via het bijgaande internet adres besteld worden:

www.bruno-groening-stiftung.org

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950

"Ik weet dat de meerderheid van jullie hier met het grootste vertrouwen naartoe zijn gekomen ...".

Mijn lieve genezing zoekende!

Ik weet dat de meerderheid van jullie hier met het grootste vertrouwen zijn gekomen om hulp en genezing te ontvangen. Iedereen heeft zijn eigen idee. Dit is geen voorstelling, dat wil zeggen, het is niet de bedoeling dat het vandaag de dag een voorstelling is, dat de een of de ander van u dit als een voorstelling beschouwt of een eigen voorstelling heeft. Ik weet dat je hier en daar hebt gehoord dat er al veel genezingen hebben plaats gevonden. U hoorde ook dat er aan de andere kant veel vuil en rommel werd rond gegooid. Dat soort dingen stoort me niet. Als ik een zwakkeling of een bedrieger was, dan zou ik rusteloos moeten zijn en kon ik me niet verantwoorden tegenover God omdat ik deed alsof ik degene was die ik misschien niet zou zijn. Maar vraag alsjeblieft niet wat ik kan genezen. Het is niet aan mij, het is altijd aan de persoon zelf!

Waarom doe ik dit überhaupt, dat ik zo toegewijd ben aan de persoon, vooral - en ik benadruk dit expliciet - ik ben vooralsnog toegewijd aan de zieke persoon? Wat wil ik van de zieke, wat wil ik überhaupt? Wil ik geld verdienen; wil ik een rijk man worden, of wil ik de persoon helpen, of wil ik hem zelfs gek maken? Niet alleen geloof ik, maar ik kan veel dingen bewijzen; hoewel ik zulke dingen niet nodig heb, ben ik niet van plan om een mens gek te maken, maar om hem daadwerkelijk de hulp en genezing te geven die hij nodig heeft, want hij bereidt zich er op voor. En om rijk te worden; ja, als het wordt opgeëist of als mensen geloven dat ik dit doe omdat ik rijk wil worden, rijk aan geld en bezittingen, kan ik u iets anders bewijzen, dat wil zeggen, het tegenovergestelde van dit alles. Maar ik zal niet ontkennen dat ik rijk ben geworden. Ik geef u dit als een herinnering dat ik in deze korte tijd sinds ik in de wereld werd gesleept, inderdaad een rijk man ben geworden; nog steeds niet groot, niet subliem, maar rijk; rijk aan macht om mensen te helpen en te genezen.

Waarom zeg ik "help en genees". Ja, ik moet de mens helpen om hem te kunnen genezen, dat wil zeggen, helpen, geen middel onbeproefd laten om de mens te verduidelijken wat er werkelijk aan de hand is; waarvoor ik er eigenlijk ben. Daarom wil ik u vandaag een korte verklaring afleggen. Ik wil dat jullie getuigen zijn, zoals ik zelf al zei. Overigens is het ook geschreven, en wat geschreven is wordt dan later of eerder, indien mogelijk, aan alle mensen ter beschikking gesteld. Maar jullie zijn getuigen vandaag, en jullie hebben de directe ontvangst, en het zou verkeerd zijn; het zou slecht zijn; het zou niet goed zijn als jullie nu niet zouden ontvangen, dat wil zeggen, vandaag. Ik geef niemand het recht om iets van mij te eisen, maar alleen om te ontvangen. Je zult verlangen, je zult ontvangen, ontvangen wat je nodig hebt om gezond te worden.

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

Dit is de kleine Gröning, want hij staat nog niet helemaal in het boek, maar zal dat binnenkort wel zijn. Er is één boek, en de andere zullen volgen. Wat de mensen tot nu toe niet onbeproefd hebben gelaten, is om geld te verdienen aan deze kleine man met zijn kennis en vaardigheden. Ze dachten dat ze hier een goudmijn hadden gevonden. Ze hebben ook de kans gehad om wat geld te verdienen, maar godzijdank hebben ze er geen baat bij! Ook deze mensen moeten er zijn, en dat was om te laten zien wie de persoon is; dat de persoon over lijken loopt en niet vraagt of de zieke wordt geholpen of niet. Er zijn mensen die over lijken lopen; ze kunnen rustig een ziek persoon zien liggen. Deze mensen hebben er nooit om gevraagd, ze hebben geen middel onbeproefd gelaten om bij mij in de buurt te zijn. Ik weet het, de vraag wordt hier en daar gesteld: 'Ja, als de man zoveel weet, waarom wist hij dat dan niet? Misschien weet hij helemaal niets!' Of ik iets weet, en zo ja, in welke mate, zult u het gaandeweg te weten komen. Maar dit was nodig. Dit materiaal ontbrak in deze opzet om de weg vrij te maken voor hen allemaal. Ik moet enkel mensen hebben, dat betekent, zoals je gewoonlijk zegt, "Hij moest de verantwoordelijkheid dragen." Hij had geen idee waarom ik hem aan mijn zijde tolereerde. Dat zou hij moeten doen, want ik wist wat hij wilde. Schade aangericht, directe schade toegebracht, heeft hij niet gedaan. De toekomst zal bewijzen dat ik deze mensen zal bedanken. Ze worden allemaal met naam en toenaam vastgelegd en bewaard in een boekje dat ze niet kunnen ontsnappen. Tot nu toe werd dit in de krant geschreven, maar de krant wordt weggegooid; er blijft een klein boekje over en iedereen ziet wie ze zijn. Dit is hen allen bekend; dit is in de volkstaal; dit is ook in het geloof, dat wil zeggen, voor zover het geloof aan deze mensen is gegeven: "Pas op voor degene die God heeft getekend." De mensen geloven de getekenden daaraan te herkennen dat ze de zieke, de kreupele, de blinde, de dove, de stomme zijn. Ze wisten te zeggen: "Dat kan geen kwaad; dat is Gods straf." Foei! Walgelijk! Hoe kan een mens het lef hebben om God in vuiligheid te trekken! God heeft geen behoefte om mensen te straffen. Hij laat ze gewoon wegvallen. Hij laat ze vallen, net zoals ik hier slechts een voorbeeld ben voor iedereen dat ik alle vuile mensen weg laat vallen. Ik laat ze een bepaalde tijd lopen, dan laat ik ze wegvallen.

Ik ben niet goed belezen, maar men heeft mij enkele geschriften toegestuurd. Een kort uittreksel uit het Nieuwe Testament. Jezus wist ook wie zijn leerlingen waren. Hij wist heel goed dat hij aan het kruis genageld zou worden; dat wist hij allemaal. Slechts enkele van zijn volgelingen konden hem niet begrijpen dat hij moet sterven; dat hij hier weldra verlost zal worden, dat hij naar zijn Vader zal gaan, naar onze Vader, zei hij. Maar hij tolereerde het. Hij moest deze laatste weg gaan, zodat de mensen eindelijk bij zinnen zouden komen en het ware goddelijke geloof in zichzelf zouden opnemen en ernaar zouden leven.

En zo is ook mijn weg, de weg van het lijden! Ik lijd niet voor mezelf, dat zou ik niet hoeven. Als ik rijk had willen worden aan geld en bezittingen, zou het gemakkelijk zijn geweest; ik zou de rijkste man op deze kleine aarde zijn geweest, maar alleen rijk aan geld en bezittingen. Maar omdat ik dat afwijs, hoef je me geen geld aan te bieden. Ik weiger alles. En als ik je vertel dat ik hier ook geen cent voor krijg, dan is het ook de waarheid. Ik heb er geen behoefte aan, en ik denk er ook niet aan om tegen mensen te liegen. Ik heb niet veel nodig en toch doe ik het. Ondanks mijn goedheid, ondanks mijn vriendelijkheid en behulpzaamheid. Niet dat ik mezelf wil benadrukken - want er zijn veel mensen op het werk die niet alles begrijpen. Met menselijk begrip kan dit alles niet worden begrepen, niet worden getest.

De mens denkt en God stuurt. Op dezelfde manier kan ik een persoon niet verbieden dat hij verkeerd denkt, omdat ik alleen maar een klein menselijk brein zie, niet meer, en dat hij er niet ver

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

mee kan denken, dat weet ik. Maar daarvoor heeft de mens een instinct gekregen. Hij heeft dat in de loop der jaren verloren, ik wil het hem teruggeven en daarmee is het voor mij mogelijk om de mens weer op de ware goddelijke weg te leiden, dat wil zeggen, dat hij daar dan kan ontvangen, dat hij de genezende golf kan ontvangen als hij dat eerder niet kon. Dat is wat ik wil. Dat is mijn wil en dat is mijn manier!

Nu ligt het niet aan mij als de mensen geloven: "Ja, nu we hier zijn, nu moet hij ons genezen". Oh nee! Ik geef niemand dat recht. Ik vraag je ook niets. Wat ik vraag is aan jou. Als je de ziekte vrijgeeft, zodat ik hem van je af kan nemen, is het goed; als je de ziekte vasthoudt, mag ik ook niets doen. Het zevende gebod verbiedt: "Gij zult niet stelen." Als ik de ziekte met geweld van de persoon wegnam, zou ik zondigen! Ik mag niet stelen! Wie van zijn ziekte houdt, houdt het vast. Wie het kan vergeten, neem ik het af, zodat hij het kan loslaten; niet alleen in gedachten, maar ook in daden! Je moet naar mijn woord luisteren. Ik wil je niet beïnvloeden. Als je de ziekte loslaat, dan neem ik al je lijden weg!

Maar je weet toch niet hoe je je gezondheid moet behandelen. Het komt niet van mij, ik benadruk dit. Als ik je dit cadeau geef, moet je voorzichtig zijn met hoe je het gebruikt. Gezondheid is als een object dat gemakkelijk breekbaar is - porselein - hij heeft zo'n onzekere hand; hij laat het vallen in scherven. Hij kan ook hier, wanneer hij de gezondheid heeft ontvangen, onvoorzichtig zijn, of ook met slechte, duivelse mensen samenkomen; kan hij zijn gezondheid weer verliezen. Maar wie standvastig is, wie het ware goddelijke geloof in zichzelf vast kan houden, wint!

Degene die zich onder het satanische volk mengt, dat wil zeggen, Satan heeft geen middel onbeproefd gelaten in zijn poging om in de lichamen van de mensen te kruipen, en deze satanische mensen hebben maar één taak, kwaad te doen. Waarom zijn er mensen die de hele tijd moeten stelen, liegen en bedriegen, die de hele tijd in de gevangenis zitten. Dit zijn mensen die verslaafd zijn geraakt aan Satan om alleen maar slechte dingen te doen en de ene persoon wenst de andere alleen maar slechte dingen. Dit kunnen geen gezonde, normale mensen zijn. Ieder mens brengt, als hij ter wereld komt, de kleine duivel al met zich mee - dit is wat de mens de erfzonde noemt. Hij moet gedoopt worden. Dat is goed. Ik juich het toe. Maar als hij niet wordt verwijderd, als de ouders of verwanten, kennissen of familieleden duivels zijn, dan wordt dit kleine duiveltje een duivel, en kan hij zo ver reiken dat Satan persoonlijk een plaats in deze persoon vindt. Van deze satanische mensen hebben we er heel veel op deze kleine goddelijke aarde. Hiernaar gerekend zou de aarde zo zwaar moeten zijn. Deze vele meningsverschillen, ruzies en discussies, alleen maar oorlog, nooit vrede; het graaft over de hele aarde! Niemand weet waar het vandaan komt.

Ik vat deze dingen samen, veel, veel gemakkelijker. Je kunt me maandenlang de les lezen en ik zal dat in vijf minuten weerleggen en dat ik tot veel meer in staat ben zul je binnenkort te weten komen.

Gisteren was ik in Augsburg, ik bezocht een ziek persoon die ik had beloofd hier te bezoeken. Dat is al lang geleden. Maar voordat ik u dit vertel, of u het mij laat vertellen, wil ik u vragen om dit niet op te vatten als propaganda, dat ik mezelf wil horen spreken of dat u mij moet aanbidden; nee! Ik ben voldoende veracht; dat is genoeg, en als je goddelijke hulp hebt gekregen, dan wil ik de dankbetuigingen niet. De dankbetuigingen horen niet bij mij, ze horen bij God! Hem alleen ben je de dank verschuldigd! Ik sta voor je als een heel klein instrument van God of als een heel kleine, kleine transformator op aarde, die je geeft wat je nodig hebt om gezond te worden.

Ik hoef u maar één voorbeeld te geven: als ik u dertig jaar geleden had verteld dat er zo'n apparaat

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

bestaat dat wanneer iemand, laten we zeggen in Berlijn of in München of ergens in het buitenland, spreekt, en dat u kunt horen wat hij zegt vanuit dit kastje, dat is de radio-ontvanger. Dat is een zender en meerdere ontvangers. De mens is natuurlijk op een weg gekomen, maar kon het natuurlijke niet onderbrengen. De hoge wetenschap heeft geen middel onbeproefd gelaten om dingen te onderzoeken die tussen hemel en aarde liggen. Dat hebben ze met kunstmatige middelen voor elkaar gekregen. Niet alleen radio, maar ook televisies, afstandsbedieningen, peilingen, radio's enz. Op dezelfde manier kun je de bliksem veroorzaken; je kunt ook veel meer doen. Maar hier, net zoals de persoon die nu voor mij zit of staat, zijn er veel, veel meer mensen die precies hetzelfde ontvangen als jij hier. Het station zendt uit! Ik heb je al eerder gezegd, ik sta als een kleine transformator hier op deze kleine goddelijke aarde, en daarom spreek ik over een radio: Ik ben de zender die de genezingsgolf stuurt; jij bent de ontvanger die de genezingsgolf ontvangt! Radio, vandaag een vanzelfsprekendheid, dertig jaar geleden niet. Je hebt ook gehoord van de kleine Gröning. Dat was ook zo met de ruzie over de radio en de platenindustrie; ook zij hadden ruzie, en vandaag de dag zijn het de apothekers. Dat de grammofoon in de eerste plaats is uitgevonden is te danken aan de technici, en tegenwoordig zijn het de wetenschappers en de fabriek, de specialisten die er hun beroep in hebben gevonden; in dit geval zijn het de artsen. Denk na over wat ik je probeer te vertellen, ook al heb ik je dit eerder verteld. Ik weet dat we uren, dagen, maanden kunnen zitten, en jij zou ook niet moe worden, maar dat zou te ver gaan. Ik zal het kort houden.

Er is een zekere mate van aanpassing om aan dit alles tegemoet te kunnen komen, omdat je dit alles het beste kunt begrijpen als je praktische dingen uit het praktische leven haalt. Je kunt ook vragen: "Heb ik gelijk om deze kant op te gaan of die kant?" enz. Terug naar de natuur! Ik hoef niet te zien hoe ver de mens vandaag de dag met alles is opgevoed. Maar kortom, hij heeft zijn ware menselijke instincten verloren. Hij kan niet meer geleid worden, hij kan niet meer op afstand bediend worden.

God heeft, omdat de mensen er te hard aan gewerkt hebben, de leiding verloren en zei: "Nou, rommel maar een beetje aan." Ik weet dat ik verplicht ben om de mensen dit mee te geven op hun weg, dat ze onmiddellijk omschakelen, dat ze het ware menselijke instinct weer opnemen. Hiermee richt ik me tot ieder mens! Hoe eigenaardig, hoe vreemd het is! Alle begin is moeilijk!

Maar hoe dat ontvangen überhaupt is, dat ik in staat ben, van hier uit, om mensen van over de hele wereld, het lichaam te laten doorbloeden, zonder dat ik een naam, woonplaats of ziekte weet? Ik hoef niets te weten! Wat ik hier in deze korte tijd al heb bereikt, niets voor mij, alles voor de arme zieke, het is zo groot en zo waardevol voor de zieke. Er zijn daar satanische mensen geweest die zich niet meer van Satan kunnen bevrijden. Ook daar kan ik je veel dingen vertellen over hoe deze mensen er uitzien, hoe ze zich verplaatsen en bewegen, en velen zijn zo verleidelijk dat je dat niet kunt zien door naar ze te kijken.

Ik zei in Herford dat in de toekomst iedereen zijn eigen arts kan zijn; dat wil zeggen, hij wordt zo beheerst door God dat hij automatisch de bron van het heil ontvangt wanneer hij zich buigt voor God; wanneer hij weet dat er een God is, wanneer hij het grootste verlangen heeft om te leven in dit ware goddelijke geloof; niet alleen in woorden, maar ook in daden. Veel mensen zeggen: "Ja, ik behoor tot dit of dat geloof, deze religie,

"Ik ga naar de kerk; ik bid; ik doe veel dingen, dat wil zeggen, ik geloof in God. Zoals sommige mensen hier zeggen: "Ik geloof in Gröning." Daarmee is het niet goed gedaan. Het is goed dat ze zich houden aan wat ze achteraf hebben beloofd, dat wil zeggen dat ze de daad bij het woord voegen! Als ik zeg: "Ik geloof", dan zijn dat woorden. Maar de daden spreken, dat het uitgevoerd wordt. Dus ook u moet niet alleen in woorden in God geloven; ga niet alleen naar de kerk om een

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

gebed te bidden; nee. Je moet ook laten zien dat je kinderen van God bent; dat je je vader in de Here God ziet. God is onze Vader, schepper van onze aarde! Hij heeft de mensheid de missie met de woorden gegeven: Groeien en vermenigvuldigen! Hij heeft de aarde als een paradijs geschapen; de mens moet het in orde houden. Wat doet en wat deed deze mens? Vernietiging! Waarom? Want hij is inderdaad een slaaf van Satan; dat zou hij niet zijn als hij het ware menselijke instinct had behouden. Hij is dat kwijt, ik wil het hem teruggeven.

De mens is zo laag gezonken dat hij van het dier nog kan leren. Het dier heeft zijn instinct behouden. Ik heb me niet laten opleiden. De manier waarop mensen worden opgeleid. Zoveel boeken! Dit kan niet blijven hangen. De een schrijft over dit onderwerp, de ander schrijft anders. Wat klopt er? Er is verwarring. Wij mensen kunnen nog steeds leren van dieren. We moeten de weg terug vinden, niet om dieren te worden; nee, om het menselijk instinct weer op te pakken.

Laten we de rat nemen, want die is schadelijk voor de mens en toch nuttig. We zijn op een schip. De rat weet waar hij voedsel kan vinden, net zoals de mens dat weet. Als dit kleine schip dreigt te zinken, verlaten de ratten het schip 24 uur voordat het zinkt; ze stappen uit. Als er ergens op een continent een aardbeving ontstaat, dat wil zeggen dat het er nog niet is, let dan op wat de dieren doen! Ze vluchten, zelfs 24 uur van tevoren, of het nu gaat om een hond of een kat, uit dit gebied, dat wil zeggen, als er een aardbeving aan het ontstaan is, voordat deze uitbreekt. We kunnen op dit moment niet begrijpen waarom? Omdat we ons instinct hebben verloren!

Afstandsbediening: Het is niet onbekend dat vliegtuigen, schepen, tanks, auto's etc. op afstand worden bestuurd, je weet alles over deze dingen - zelfs speelgoed. Net zoals er de radio is, zo kunt u ook sturen. En omdat de mens de afstandsbediening heeft verloren, kan hij niets meer krijgen van het goddelijke, van het hemelse. Hij heeft geen contact meer. Hoe denk je dat ik in staat was om niet alleen mensen op afstand te bedienen, maar, zoals de mens zegt, "dode" objecten? Dood, omdat het een machine is die door mensenhanden is gemaakt, dat ik deze machine uitzet; dat ik allerlei dingen, motoren, apparaten uitzet. Als ik zeg: "Hier meneer, mag ik u voor de rest van uw leven leiden?", antwoord mij dan op deze vraag met "Ja!", dan zeg ik: "Wees alstublieft niet boos op mij als U een doel in Uw hoofd hebt gesteld en dit doel niet bereikt, want Uw doel kan het grootste gevaar voor U zijn. Dan kunt u op de motor, in de auto of trein gaan zitten of willen gaan zitten; u zult nooit het door u gestelde doel bereiken, daar dreigt het gevaar. De motor is niet in staat; hij rijdt na een bepaalde tijd en stopt. Of bij de radio, waar ik het apparaat heb uitgeschakeld, een, twee en in Frankfurt de derde. Dit zijn allemaal van die kleinigheden.

Ik heb u dat echter niet gezegd om op te scheppen. Ik zal altijd de kleine Gröning zijn! Ik maak ook wel eens grapjes. Niet zo vaak, natuurlijk; heel zelden als ik in een goede bui ben. Dan ben ik menselijk en laat ik zien dat ik ook bij jou hoor. Dat saamhorigheidsgevoel moeten wij immers wel hebben. Ik ben noch arrogant, noch verwaand; dat is het grote en mooie eraan. Ik ben niet goed belezen en heb ook geen menselijk onderwijs geaccepteerd. Je kunt zoveel proberen als je wilt. Je kunt proberen me te hervormen. Ik heb met mensen gepraat die niet gek zijn, maar in elke zin breng ik ze van hun stuk. Wat de mens gecompliceerd maakt, maak ik eenvoudig; wat hij eenvoudig maakt, gecompliceerd. Ik haal alles door elkaar.

(Interruptie van een persoon die genezing zoekt, "meneer...")

U zei "Ja", meneer, dit is wat er gaat gebeuren. Maar wees niet verbaasd als je je doel niet bereikt!

Een mens moet zich haasten, hij moet de trein bereiken. Anders gaat het bedrijf weg. Hij heeft haast, gaat naar het station. Zo komt hij een park binnen, staat zichzelf een kortere weg toe. Een officier van dit park ziet het en zegt: "Uw gegevens, alstublieft." Mensen raken van streek en

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

krijgen onenigheid en ruzie. Hij komt met hen mee naar het politiebureau, wordt ondervraagd over hun persoonlijke gegevens en in de tussentijd vertrekt de trein zonder deze persoon. Hij schreeuwt en is boos, ja, en zijn zaak is aan zijn neus voorbij gegaan. Maar een uur of twee later, hij heeft alles in de war gebracht; gekibbel, geschreeuw, een uur of twee later komt hij erachter dat deze trein is verongelukt en bijna alle passagiers zijn dood. Nu gaat hij op dezelfde manier terug en verontschuldigt zich en zegt dank je wel.

Daarom zeg ik ook: ik moet deze mens, die geen middel onbeproefd heeft gelaten om mij in dit werk te schaden, nog steeds bedanken en deze persoon is God ook veel dank verschuldigd voor het in leven houden van hem.

De mens denkt aan zijn zaak om zijn leven te redden. Het smerige eraan is alleen dat hij te ver gaat. Niet op de geldzak zitten en de medemens verwaarlozen; dat mag niet gebeuren; dat is zondig, en daar kan de mens zich ook niet voor God voor verantwoorden! Anders heb ik er geen bezwaar tegen dat men arm of rijk is. Ieder zo als hij kan. Wie moeite doet, wie hersens heeft, wie alles doet - er moeten ook zulke mensen zijn.

(Tot Erich Kuhlmann:) Vertel alstublieft wat ik gisteren bewezen heb.

Omdat u nergens om heeft gevraagd, geef ik u dit kleine bewijs. Gisteren was ik in een omgeving van mensen die vrij waren, en ik was in staat om te werken, en ik was in staat om hen meer mee op weg kunnen geven. Ik wil zeggen het leven - het leven van alle levende wezens op deze aarde. Dat omvat niet alleen mensen, maar ook dieren; ook het plantenleven; niets ontgaat mij! Ik leef terug in het verleden, in het heden, in de toekomst. Ik hoef geen boeken te hebben gelezen, ik hoef niet naar landen te gaan om te weten wat er wel of niet is. Ze noemen het geschiedenis. Het is een mooi verhaal, we hebben veel verhalen gehad. Het is een mooi verhaal, dat is zeker. Maar hier, juist omdat ik niet goed belezen ben en omdat ik me niet heb laten omvormen door mensen. Dat kun je nog steeds hebben, vroeg of laat kun je een televisietoestel zijn - jij ook! Je kunt terugblikken in het verleden of in de toekomst. Een week zou niet genoeg zijn om je alles te vertellen.

De gangsters lieten geen middel onbeproefd in hun pogingen om het materiaal dat ik schriftelijk had opgeschreven uit mijn handen te scheuren of om te voorkomen dat het in de mijne terecht zou komen. Daarom hebben ze het van me afgepakt, zodat ik er niet tot over mijn oren in zou zitten. Hun ogen werden klein, ze konden niet zo ver zien.

Maar daarom wilde ik het de heer Kuhlmann laten vertellen. Meneer Kuhlmann, mag ik u voorstellen aan hem, die ook in het verleden genezen is en in de toekomst weer zal genezen; dat wil zeggen dat hij ook als genezer op de Traberhof heeft gestaan - onzin! Laat me het je uitleggen: Het is ergens groots; de zender als zodanig, die de mensen wil informeren over de wereldgebeurtenissen, er zijn meerdere zenders op aangesloten. Hier staat, als ik massaal genezingen op afstand heb uitgevoerd: Hier is de zender Gröning en aangesloten is de zender Kuhlmann of hoe ze ook allemaal mogen heten. En zo gebeurde het dat de heer Kuhlmann mij vertegenwoordigde in Herford en in de Traberhof. Ik doe aan massale genezingen, hij vraagt: "Wanneer?" Ik antwoord: "Ik zal het je laten voelen." Ik stuurde de golf; hij ging omhoog: "Nu krijg ik stroom", ging naar buiten, en het was het begin van de massale genezing op afstand. Terwijl de mensen daar stonden, ging ik terug naar de laatste, waar ik de bevestiging kreeg dat een blinde man zijn zicht had herwonnen door middel van massale genezing op afstand. Hier was een vrouw die alleen om hulp vroeg voor de blinde man; op hetzelfde uur kreeg deze blinde man zijn zicht thuis. Er zijn mensen geweest die de Kuhlmann hebben bedankt voor de genezing. Maar hij was

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

zo eerlijk dat hij zei: "Ik ben niet degene die de genezer is, maar Gröning heeft een massale genezing uitgevoerd. "Verlamde mensen zijn genezen, dit is op schrift gesteld, helaas kan ik dit materiaal niet meer aan u presenteren. Maar net als de heer Kuhlmann (*onleesbaar*) kan ik u als zodanig vormen, die namens mij kan genezen.

(*onleesbaar*)

Hier is een zender en aangesloten zijn de zenders zo en zo. Dus het gaat door via de mensen door alle lichamen, dan gaat ook je wens in vervulling. Dit zal doorgaan, zoals ik al heb gezegd. In de toekomst zal bijna iedereen zijn eigen dokter zijn.

Erich Kuhlmann:

We waren gisteren in Augsburg op ziekenbezoek. We waren langer in dit huis en plotseling zei de heer Gröning tegen deze huiseigenaar: "Uw huis staat niet goed, er loopt een waterader onder het huis. Hij beschreef precies de weg waarop ze door de kamer liep, een boog maakte buiten het huis en terug naar binnen ging. De huisbaas moest dat bevestigen. Acht jaar geleden was er een wichelroedeloper geweest die precies hetzelfde had opgemerkt. Toen zei de heer Gröning plotseling: "In die richting" en wees naar de muur, "staat een boom." We gingen naar buiten. Het was waar, er was een boom. Toen gaf de heer Gröning een andere plek aan: "Hier heeft een boom gestaan." "Ja, 20 jaar geleden. Hij had drie vertakkingen, één vertakking werd afgezaagd, vormde een bult." Dit werd ook bevestigd. De heer Gröning heeft ook het verloop van de wortels laten zien. De eigenaar van het huis haalde een spade op en groef op. Maar de wortel kon niet worden gevonden. Gröning zei: "Ja, het is hier opgehoogd en de wortel is vroeger verwijderd, waar de muur loopt." Hij zag de wortel ernaast. Dat was waar. Hij duidde ook alle plaatsen aan waar bomen hadden gestaan die bij de bouw van het huis waren weggehaald. Alles is bevestigd.

Er is nog iets anders: Plotseling zei de heer Gröning tegen de eigenaar van het huis: "Je denkt nu aan iets, je stoort me!" Dat was ook zo. De eigenaar van het huis had ineens zijn aandacht op iets anders gevestigd. Toen was het voor de heer Gröning niet meer mogelijk om verdere details te geven. Nadat hij zijn gedachten had uitgezet, ging het weer door.

Bruno Gröning:

Nog even kort de beschrijving van zijn vorige leven, leven, huwelijksleven etc.; dat wil zeggen, de persoon wordt precies geanalyseerd. Ik geef het leven maar kort weer; bliksemsnel. Net zoals mensen geloven als ze acht uur slapen, dat ze dan acht uur dromen. Maar dat is maar een paar seconden. Als je ergens valt, en als het maar vijf, zes, zeven, acht, negen meter is, dan gebeurt het vallen op zo'n manier dat je je leven weer beleeft. De soldaat aan het front, voor de aanval, beleefde zijn hele leven terug in een flits, en hij was vrij om de vijand onder ogen te komen. Degenen die dat niet deden, storten in, al voor de strijd.

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

Erich Kuhlmann:

Een verlamde vrouw was in het huis. De heer Gröning gaf haar een zeer precieze lezing over haar hele huwelijksrelaties, complexen, welke fouten ze maakte. De vrouw kon het alleen maar bevestigen.

Bruno Gröning

Dit is een heel klein fragment. Ik zou er weken over kunnen praten, maar dat is vooralsnog niet belangrijk. Velen moeten hun werk doen, velen moeten naar huis. Je bent hier niet gekomen om je uren of dagen vast te laten houden. Maar voordat ik je naar de genezing kan leiden, moet ik je helpen, ik moet je op weg zetten, op de ware, goddelijke weg. Als er veel katholieken onder u zijn, is dat niet onbekend: Voordat u de Heilige Communie ontvangt, moet u naar de biechtstoel gaan waar een ambtsdrager is en uw zonden aan deze ambtsdrager belijden; alles wat u als zonde heeft gevoeld; alles wat u heeft gedaan of zelfs slecht heeft gedacht. Als je er klaar mee bent, zal hij steeds weer vragen: "Is er niet iets anders, heb je niet die of die zonde begaan? Hij laat geen middel onbeproefd om je aan details te herinneren, en als je klaar bent zegt hij: "Voor boetedoening bid dit of dat kleine gebed" of welke hoeveelheid boetedoening hij ook oplegt. Het hangt altijd af van hoeveel zonden je als klein mens hebt begaan of, juister gezegd, hoeveel grote zonden je als klein mens hebt begaan. En als je deze boetedoening hebt gedaan, dan kun je de Heilige Communie ontvangen, maar niet eerder. En als je het hebt ontvangen, moet je ook een keer nuchter blijven, dat wil zeggen dat je niet eerder iets hebt gegeten. In mijn vaderland gingen we de avond of de dag ervoor biechten en de volgende dag om de Heilige Communie te ontvangen, maar we mochten vanaf 12 uur 's nachts niet meer eten, zelfs niet drinken, maar met een volledig nuchtere maag naar de kerk gaan om de Heilige Communie te ontvangen. En toen voelde hij zich weer herboren. Hij was fris, vrij; hij kon ieder mens weer in de ogen kijken en zeggen: "Dank God dat ik van deze zonde, deze ondeugd, ben verlost!" Maar er zijn ook mensen die hier een gewoonte van maken. Ik ken mensen uit mijn thuisland die elke dag hetzelfde herhalen. Er zijn ook mensen die maar één keer per week, één keer per maand, zelfs één keer per jaar gaan. Welke zijn nu het beste? Ik zeg nog steeds: Eenmaal, en dat zou genoeg moeten zijn! Maar wie het niet kan helpen... Omdat de mens alleen maar menselijk is en gemakkelijk verleid wordt, verleid tot het kwade en belijdt dan zijn zonden, bekeert zich ervan en ontvangt het Heilig Avondmaal, dat wil zeggen, ontvangt genezing, hij is genezen. Als hij ernaar streeft een goed mens te blijven, dan is het goed; zo niet, dan moet hij hetzelfde herhalen. Vergelijk dit nu eens met deze genezing.

Je moet geestelijk voorbereid zijn, want al je lijden is geestelijk bepaald! Ik ben met de grootste experts van artsen samen geweest die alles wilden ontkennen en zeiden: "Alles is niet geestelijk bepaald. U hebt zich vergist." en ik zei: "Ze hebben aangenomen dat ik het mis had. Ik heb ze het bewijs gegeven. Het feit is dat al het lijden geestelijk bepaald is. Er is niet één leed dat niet geestelijk bepaald is. Ze wisten het niet. Ze kunnen het leven niet terugdraaien. Ze leven of ervaren het leven van hun tijd, niets anders. Nu zijn er ook mensen die terug kunnen leven, dat wil zeggen, als ze hier en daar een boekje hebben gelezen of als ze mensen hebben ontmoet die geen middel onbeproefd hebben gelaten om hen te verlichten. Als het een goede leer was, is het goed, maar wat wist de mens over goed? Hij zegt dat ik moet zien dat ik bereik wat ik nodig heb voor mijn verdere leven en voor mijn nakomelingen. Maar of dat nu goed of juist is? Volgens zijn

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

gevoel ja, het mijne en het ware, goddelijke gevoel nee! Voor 99 procent niet. Hij had alleen het gevoel. Een mens zijn betekent goed zijn; goed zijn voor elkaar; al je gedachten, al je woorden tot het goede brengen, dat wil zeggen ze in daden omzetten, niet alleen maar iets beloven; ze niet alleen maar zeggen.

Ik weet dat ik word neergezet als de grootste crimineel... Maar met onze Jezus hebben ze hetzelfde gedaan, en ze hebben hem aan het kruis genageld. Maar het maakt niet uit. Ik geef mijn leven zodat de mensheid kan leven, en ik zal geen middel onbeproefd laten om het aan de mensheid te geven zodat ze leven kan. Ik voel me verplicht om de mensheid te verlichten en geen middel onbeproefd te laten, en als een van jullie wil zeggen: "Er is geen God", dan laat ik mij daarvoor in stukken scheuren. Ik laat mijn geloof niet in de steek en als we zeggen dat we kinderen van God zijn, dan zijn we dat ook!

Als de mensen geloven dat ze het recht hebben om van God te eisen dat Hij voor hen zichtbaar wordt gemaakt, en als ze geloven dat ik dat moet doen wat ze van mij eisen, dan heb je het mis. Ik houd mij nog steeds staande! Ik smeed u om mij niet verkeerd te begrijpen. Ik geef een mens nooit het recht om iets van mij te eisen. Ik ben bereid om met u te delen hoe ik de kracht heb gekregen; niet door de mens, maar daadwerkelijk door God om mensen te kunnen helpen en te genezen. Zeg alsjeblieft nooit dat ik je genezen heb. Nee! Geloof in God - de verbinding met God - dit is de genezende golf die je hebt ontvangen, die via mijn lichaam of door mijn lichaam gaat. Ik ben maar een kleine bemiddelaar, meer niet. Een kleine transformator! Van mij mag je de stroom hebben, en het is geheel aan jou hoe je die ontvangt. Ik geef je het oude, het werkelijke menselijke instinct terug. Dan hebben we alles; dan zullen we vrede hebben hier op deze aarde, ongeacht welke religie, ongeacht welke natie - wij mensen op deze kleine, goddelijke aarde zullen dan vrede hebben.

Dat is de zegen van God. U moet alleen maar blijven ontvangen, en dit moet verder worden uitgedragen.

De mensen hebben gezegd: "Op 17 maart 1949 zal deze wereld eindigen." Veel mensen zijn gek geworden. Ze hebben alles door elkaar gehaald. Wat stelt een mens zich voor over het einde van de wereld? De mens werkt naar het einde van de wereld toe, naar een breuk toe. Maar ik weet hoe ik die breuk onder de knie moet krijgen. Stel je voor dat de aarde rond is, zoals de mensen zich hebben voorgesteld - zoals ze hebben ontdekt, zou ze rond moeten blijven. En als deze aarde nu een scheur krijgt, maak je er een ring omheen, zodat er niets mee kan gebeuren. In feite heeft de mens het zo ver gebracht dat de aarde een barst heeft gekregen en dat het op de rand van de afgrond staat. Oorlog, oorlog, twist en strijd, ellende en miserie, en elke oorlog brengt altijd een hoop ziekte met zich mee, en dat is de geestesziekte. Wat sommige mensen hier doen, kunnen ze nooit goedmaken. Ze hebben een bloeddorst, net zoals er mensen aan de andere kant zijn die een goudkoorts hebben, en door de bloedkoorts gaan ze over naar een goudkoorts. Arme mensen!

Als ik vraag: Wat weet de mens? Hij weet niets, niets! Waarom weet je dat niet? Omdat ze geen menselijke gevoelens meer kunnen hebben. Veel mensen geloven dat ze helder kunnen denken met hun hoofd, helder kunnen voelen. Maar ze zijn allemaal gewoon aan het wankelen! Velen zeggen: "Wat Gröning doet kan alleen maar hypnose zijn." Aan de andere kant zeggen ze dat het suggestie is. Oh, nee, ik suggereer niemand iets. Ik bedwelms mensen niet omdat hypnose hen bedwelmt. Het is waar dat een persoon in een hypnotische staat leeft; ik weet dit al sinds ik een klein kind was: Satan, die een persoon in zo'n staat heeft gebracht, zodat hij werkelijk deze ware, goddelijke weg niet meer vindt. En ik open deze brug die hij heeft geblokkeerd en deze brug is klaar voor u om er overheen te komen naar de goddelijke weg. De zieke staat onder goddelijke

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..." Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

bescherming voor zover hij hulp en genezing wil.

En suggestie is ook juist; maar niet dat ik de persoon iets opleg; nee. De mens is zo opgevoed, dat hijzelf suggestie uit oefent. Als je een of andere kwaal hebt, dan stel je het voor dat je deze of die ziekte hebt. Ik kan je precies vertellen wat het is. Maar het kost te veel tijd. Het feit is dat je zelf je ziekte opneemt en dan kun je er niet meer onderuit! Mensen maken foto's met hun ogen, het is een camera die deze beelden daadwerkelijk in een archief vastlegt. De mens is zo goed geschakeld, heel natuurlijk, wat je jaren geleden zag, je kunt het je weer herinneren. Je hebt het zelfde beeld weer voor ogen. Je hebt het gefotografeerd, en het zal blijven als je er waarde aan hecht. Zo niet, of als het verstand te zwak is, dan kan het voor altijd verdwijnen, dan is de centrale niet in orde, dat het apparaat het niet zo nauwkeurig kon opnemen. Er zijn ook van die luisterapparaten, de geluidsrecorder, daar kunt u alles vastleggen, alles in beeld en geluid, net zoals u al geluidsfilms heeft.

Nu komt één ding: De moeder heeft bijvoorbeeld een ernstig maag- of darmprobleem gehad. Ze klaagde over deze of gene pijn bij de kinderen. Ja, ze sterft. We moeten allemaal sterven, ik ook. Eén kind groeit op en krijgt plotseling pijn, maag- of darmpijn. Doodsoorzaak van de moeder volgens de overlijdensakte was kanker! Het kind groeit op: "Hetzelfde. Moeder had het, ik heb het ook. Moeder stierf aan kanker, dan moet ik dat ook hebben." Het is nog niet eens kanker, maar je schakelt over op dat orgaan, schakelt over op ziekte. Als je nu niet van deze gedachte af kunt komen, krijg je echt kanker, want het orgaan wordt aangesproken vanuit de commandoplaats, vanaf de achterkant van het hoofd, waar alle zenuwstrengen door het lichaam lopen. Je schakelt over naar de maag; natuurlijk gaat dit door, legt zich op dit orgaan. Je schakelt over op kanker! Het orgaan wordt er op geschakeld; de zenuw werkt niet meer; er zit geen leven meer in. Er is knagen, de kanker is ook knagend. Daarom heet het kanker (kreeft, vertaler), en het knaagt en het gebeurt ook echt: er is kanker!

De mensen in de geneeskunde. Ik wil niet op ze schelden. Maar ik wil de mensen duidelijk maken dat ze tot nu toe de verkeerde kant op zijn gegaan en alle mensen op de weg brengen die eerder had moeten worden genomen, waar hij is afgehaald. Zo ontstaan ziekten, dat wil zeggen, de mens suggereert de ziekten aan zichzelf. Nu zeggen ze: "Dat is niet waar," en ik laat me verscheuren en houd vol wat ik gezegd heb, waartegen ook geen mens kan opstaan.

Er zijn zoveel ziekten! De meerderheid van alle mensen lijdt aan aandoeningen van de bloedsomloop. Ik onderwerp me niet aan de traditionele geneeskunde, ik onderwerp me aan geen enkel mens en ik ga de weg die ik moet gaan. Ik bewijs dat dit inderdaad het geval is, zonder de traditionele geneeskunde te beledigen. Ik ken veel artsen die zich voor honderd procent inzetten. Maar veel artsen zeggen: "We hebben onze goede reputatie, we hebben gestudeerd. Doe wat je wilt, hij moet verdwijnen!" Ik zou maar één ding mogen doen, alleen de bloedcirculatie van een menselijk lichaam stimuleren, dat is alles. Laten we het zo noemen. Het is alles, het is veel dat geen dokter (*Kleine stenogram onderbreking*). Ik heb het bewijs dat de mens op deze manier is omgeschakeld.

Ik, sterven? Nee. Ik lag een paar keer dood te gaan. Ik heb geen menselijke hulp geaccepteerd. De hulp is goddelijk, dat is wat me in leven hield. Ik wilde meerdere keren sterven, maar ik mag mijn leven niet nemen, ik heb mezelf geen leven gegeven. Ook al zijn de mensen zo slecht, ze kunnen er niets aan doen. Bloedcirculatie, waar mensen ook zijn, of ze nu hier zijn of in het buitenland, ik heb ook gezegd dat ik de naam, woning of ziekte van iemand die genezing zoekt niet wil weten. Maar, als ik zeg, op deze seconde, deze minuut, op dit uur wordt het lichaam voorzien

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

van bloed, en dan krijgen de zenuwen weer macht, en de organen die dood waren worden weer tot leven gebracht. Er is een werking in het menselijk lichaam; nu gebeurt het! Maar mensen die onwetend zijn zeggen: "Nou, nu had ik koude benen en had geen pijn, en nu zijn ze warm en heb ik pijn. Dat is logisch! Als het leven weer binnendringt, moet het zich laten voelen! Net als wanneer mama thuis opruimt. Dat brengt leven in de brouwerij. Maar achteraf, als het klaar is, zal niemand zien dat er gewerkt is. Er is schone lucht, het is schoon, mensen voelen zich goed. Net als hier de Regelungspijn. Het is niet prettig. Het legt een mens soms een paar dagen in bed. Sommige mensen zeggen: "Dat krijg ik als ik naar Gröning ga." Maar dat hij zich daarna weer fris, gelukkig en vrij voelt, daar kan ik niets aan doen. Maar de onwetendheid van deze mens, als het om hem gaat, de onwetendheid van de familieleden. Je kunt Gröning niet bereiken, wat doe je dan? Als je pijn voelt, moet je een dokter laten komen. Wat de dokter doet - ik verwijt het hem niet - hij geeft de mens een injectie of een medicijn om de pijn te stoppen, die dan de genezingsgolf onderbreekt en dan niet meer goed kan werken, maar wel schadelijk kan zijn. Dat is wat ik vrees; daarom wil ik niemand in de steek laten.

Ze zeggen: "Ik kwam om genezen te worden door Gröning." Maar je hebt er geen recht op dat ik hier moet zijn. Als je dat vertrouwen hebt, dan hoef ik hier niet te zijn. Velen van jullie hebben iets gevoeld toen jullie dit huis binnenkwamen. Het is zo'n eigenaardig gevoel. Heb je het goed gevoeld? Ja. - Nee? Niet iedereen. Niet iedereen kan het, het ontvangststation was er nog niet, het is nog niet zover. Hij heeft zijn eigen voorstelling. Hij weet niet hoe hij het moet doen. Ik garandeer dat ze een paar maanden later meer zullen weten. Mensen hebben me immers te veel vervormd dat ik niet meer rustig kan zijn kan zijn om daar de hele tijd te werken, tot wat ik mij verplicht voel, dat ik altijd vervormd ben en steeds weer goed moet buigen wat anderen hebben kromgebogen. Maar ik heb de kracht om wat deze mensen hebben verbogen weer recht te buigen.

Als een mens moet overgaan van lijden naar gezondheid, dan is dat een ommekeer. Ik zei altijd: "Ik verander bloed!" Sinds ik het verbod heb, heb ik altijd gezegd: "Omgekeerd is ook wat waard." Wanneer deze verandering komt, hebben velen in Herford ervaren, dat deze mensen vallen alsof ze dood zijn, en ik zei tegen de artsen: "Onderzoek alstublieft de zieke, of hij nog leeft", en hij zei: "Hij is dood! Een dokter had zelfs het lef om te zeggen: "Ik moet de overlijdensakte aan de nabestaanden afgeven", en ik deed wat ik dacht dat goed was. Ik liet de mens daar liggen alsof hij dood was. Het hart stopt, dan is hij dood. Zeker. Maar het is goed; het hart wordt weer in beweging gezet, de omschakeling komt.

Een meisje was 23 jaar oud, verlamd vanaf de geboorte, had tot die dag niet kunnen staan. Ze stort in, in deze tuin in Herford - hartstilstand. Ik zei alleen vanaf het balkon: "Naar binnen dragen! Ze werd naar binnen gedragen en in een grote leunstoel gezet en daar bleef ze als dood liggen. Ik heb mijn toespraak afgemaakt en er zijn er nog een paar ingestort. Ik sprong gewoon van het balkon en toen was ik al bij de andere zieken, en in een mum van tijd waren ze weer helder, en toen ik klaar was ben ik naar binnen gegaan naar het meisje. Ze opende haar ogen, kon niet meer ademen, alles was stil - doodse stilte. Ze opende haar ogen. Ik zei: "Sta op", ze stond op, en toen ze zich omdraaide en naar haar moeder keek, riep ze: "Moeder, ik kan vandaag voor het eerst in 23 jaar lopen! En het kind loopt. Gegarandeerd dat ze vandaag nog loopt. Zie je, een mens moest lijden. Geen enkele dokter wist wat hij moest doen. Niet dat ik ze beschuldig. Nee, maar het werkte gewoon niet. En zoals het met dit kind ging, gaat het met velen, en als je gelooft dat je jezelf hebt gereinigd, dat je het slechte eraf gooit, dan neem je het goede in je op. Het goede gaat alleen daar naar binnen waar het slechte wordt verwijderd!

Denk er eens over na: Wat ik je geef zijn praktische voorbeelden die elke dag voorkomen, dan heb je alles. Wanneer een kledingstuk vuil wordt, moet het worden gereinigd. Alles wordt

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

gereinigd, alleen de mens heeft er niet aan gedacht zichzelf te reinigen. Hij heeft aan alles gedacht, alle respect, de mens heeft veel bereikt op deze aarde, alleen heeft hij niet aan zichzelf gedacht. De buitenkant puur en schoon om naar te kijken, alleen om het lichaam van buitenaf te reinigen, maar niet van binnenuit, daar is hij nog niet aan toe gekomen. De geest die de mens heeft, zijn geest en zich van alles wat hij ziet en hoort, wat slecht is, zich hiervan vrij te maken, daar heeft hij nog niet aan gedacht.

Nu moet ik u vragen, nu meer dan ooit om naar uzelf te luisteren en te nemen wat ik van plan ben u te geven. Bevrijd je nu van al het slechte en neem het goede in je op, wat hier de genezende golf is, niet de menselijke, maar de goddelijke. Bevrijd jezelf van al het slechte en voel wat er in en aan je lichaam gebeurt. Het is niet mijn schuld als je niet ontvangt; het is niet mijn schuld als je niet beter wordt; het is aan ieder mens zelf! Zoals een mens nog steeds onvoorbereid is als hij de intentie heeft om de Heilige Communie te ontvangen en hij niet al zijn zonden heeft beleden, zo maakt hij zichzelf verwijten. Als hij de moed heeft, dan loopt hij snel weer naar de kerk om de zonden die hij vergeten of bewust niet beleden heeft, te belijden. Hij maakt zich daarvan vrij, en hier moet hij ook wel!

Niet met je gedachten ergens anders zijn! Luister naar jezelf, voel wat er in en aan je lichaam gebeurt! Houd de ziekte niet vast, maar voel wat er in en aan je lichaam gebeurt. Wie heeft er nu nog pijn? Is het dezelfde pijn die ze eerder hadden? Voelt u zich goed, dan zal ik u dit duidelijk maken. Hoofdpijn is belangrijk! Wie hoofdpijn krijgt, zeg ik: Geweldig, want daar moet het aanspreken, het moet nu doorgaan om effect te hebben op het orgaan. In deze zieke organen resp. ledematen Er moet iets gebeuren. Je kunt van een kindje dat pas geboren is niet verlangen dat het zichzelf zelfstandig maakt; dat het staat, loopt of alles doet wat een volwassen mens doet. Het kost allemaal tijd; ook hier de transformatie in je lichaam van wat je al jaren als ziekte hebt gehad. Mensen denken dat het meteen moet verdwijnen. De reguliere artsen zeggen: "Pijnvrij kan hij iedereen maken." Ik zeg, reguliere artsen zijn geen artsen. Dat is juist de essentie; de pijn moet worden weggenomen, zodat de genezing kan plaatsvinden! De organen moeten worden voorzien van bloed om weer op krachten te komen; om weer beter te worden! En wat probeert de reguliere geneeskunde te doen? Het verdooft ook deze pijn, maar alleen door het gif in het lichaam te injecteren. Ik wil de geneeskunde niet beledigen. Het kan me niet schelen of ze blijven injecteren, of ze medicijnen blijven verwerken. Als ze geld genoeg hebben, kunnen ze een hele apotheek kopen. Ik genees zo!

Ik wil geen slechte mensen zien, alleen goede mensen, kinderen van God. Dat zijn de mensen. Maar er zijn natuurlijk wel onruststokers op het werk, en het gebeurt dat mensen die genezen zijn, terugvallen in hun oude kwalen. Dit is niet mijn schuld; dit is de schuld van deze satanische mensen die bij deze genezen mens aandringen en trekken, die zeggen: "Geloof deze onzin niet, het zal toch niet lang duren!" De arme gepensioneerden die hun krukken en rolstoelen aan de kant hebben gezet en weer kunnen lopen, zijn degenen die hier last van hebben. Wat doe je daarna? Er wordt geen middel onbeproofd gelaten om deze gezonde mensen hun pensioen en levensonderhoud te ontnemen. Dat is net zo smerig als wanneer mensen zeggen: "Hij valt toch terug in zijn lijden"; zoals een dokter onlangs zou hebben gezegd - ik heb alleen maar zulke dingen gehoord - hij wedde: "1.000 mark dat de zieke die gezond is geworden, weer in de rolstoel moet worden gezet; ik garandeer dat hij over 14 dagen weer in de rolstoel zal zitten!" Ik zeg: Hij heeft gelijk. Hij heeft de 1.000 mark. Want de vrouw kreeg te horen: "Ja, als haar man weer kan lopen, zullen we zijn pensioen moeten intrekken"; de vrouw zei tegen de man: "Nu kun je weer lopen; maar hoe moeten we dan leven! De man was doodsbang en viel terug in zijn oude lijden. Dat is de hefboomwerking! Net zoals een staatsman binnenkomt en zegt: "Ik ga die kracht gebruiken." Ik zou ook daarvan gebruik kunnen maken, van het doen van slechte dingen. Godzijdank ben ik niet

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

zo geschakeld, en ik heb ook tot op heden - en zal dat ook altijd doen - mijn aartsvijand niets slechts gedaan. Ik duw hem gewoon aan de kant. Maar dit is het werk van de duivel, en ik zou zo kunnen doorgaan.

Veel mensen denken dat ik met ze moet praten. Dat hoeft niet. Maar ik beroof mij toch van de tijd, want ik weet dat je dan tevreden naar huis gaat. Wat je hier voelt, gebeurt ook thuis. Als je pijn voelt - zolang het maar niet de Regelungs pijn is - zal ik het van je af nemen als je me geestelijk roept.

Niet zo aan het lijden vasthouden. Je zult merken dat als je de spalken weg haalt, is alles weg, zet ze naast je, dan heb je de pijn en de zwakte terug. Voorzichtig met het porselein, heb ik je toch gezegd!

Pijn kan altijd weg zijn, zo moet het zijn, dat wil zeggen, het hangt altijd af van hoe de mens ontvangt. Maar dan ontmoet je een slecht mens en komt het terug. Als je contact hebt met goede mensen, dan blijft het weg. Laat je niet meeslepen door satanische mensen!

Men moet zich hier niet bezighouden met vragen. Ik zal ze in uitzonderlijke gevallen antwoorden. Als iemand zich bezighoudt met vragen - dat is slecht - dan onderbreek je de genezingsgolf. Het is net als bij een machine; daar draait iemand zomaar wat aan, en wanneer iemand met zijn (staniol-)kogeltje zomaar wat speelt; het is een antenne. Het is, alsof achter op de radio gestoord wordt.

(Vraag van een persoon die genezing zoekt: "Ik moet een operatie aan mijn blaas ondergaan en ik weet niet wat ik moet doen").

Ik verbied of schrijf niets voor! Iedereen moet weten aan wie hij zijn lichaam geeft. Ik kan en zal het niet doen, en ik kan er niet verantwoordelijk voor zijn. Het is ieders eigen beslissing als hij zegt: "Ik laat mij opereren"; dan kan men dat nooit betwisten. Let op wat er vervolgens gebeurt, wat de blaas doet, etc. Ik zal er niet voor of tegen spreken. Dat zou te veel zijn, en de mensen zullen later komen en zeggen: "Ja, Gröning zei..." Hou gewoon het vertrouwen! Maar als mij zulke vragen worden gesteld, spreek ik niet verder. U kunt later met de heer Enderlin praten. Ik geef er geen informatie over, want hier moet je ontvangen en niets verlangen.

Ik denk dat ik met zekerheid kan zeggen dat ik u zoveel woorden heb gegeven dat u weet hoe u zich moet gedragen om uw gezondheid te bereiken. Vandaar dit kleine gezegde: Niets eisen, maar ontvangen! En ik heb het ook niet nodig dat mensen zeggen: "Hij kan dit en dat niet", en dat mensen iemand misschien een dwang opleggen dat ik het moet doen. Nee, een mens heeft niet het recht om van mij iets dergelijks te eisen, dat ik hem moet helpen en genezen; een mens niet! Ik heb deze eis; ik eis het van mezelf, omdat ik me geroepen voel om mensen te helpen en te genezen. Ik geef mijn leven aan alle mensen op deze aarde en ik help ze waar ik maar helpen kan, voor zover ze bereid zijn mijn hulp te accepteren. Ik wil helpen en genezen! Ik geef dit aan mensen mee op weg. Wie dit hier begrepen heeft en bereid is om hulp en genezing te aanvaarden, bevrijdt zich en laat de ziekte hier achter of gooit ze beetje bij beetje weg.

"Ik weet dat de meesten van jullie hier zijn gekomen met het grootste vertrouwen..."

Lezing door Bruno Gröning, München, 31 augustus 1950, 's avonds

Deze heer zegt dat het moeilijk is om te veranderen. Natuurlijk, het is iets nieuws, ik kan dat begrijpen. Maar ik laat zelf geen middel onbeproefd, en niets wordt me te veel als ik dit aan de mensen op weg geef; vooral als ik weet dat hij hulp nodig heeft.

De ene is eerder rijp, de andere later. Als mensen zich zo hebben ingesteld en denken dat ze hulp ontvangen moeten, dan is dat verkeerd. Ik blijf terugkomen met hetzelfde gezegde: Niet eisen, maar ontvangen! Denk daar nog eens over na. Ik zal je een klein voorbeeld geven tot slot: Je kunt geen onrijp fruit eten, de appel moet rijp zijn voordat je hem eet, en als hij rijp is, blijf je gezond. Je eet geen onrijp fruit. Je kunt ook geen onafgemaakt pak aantrekken. Het is hetzelfde met mensen; de een heeft eerder rijpheid en de ander later. De ene is meteen geopend, de andere komt geleidelijk aan. Het is logisch: op een smal pad lopen mensen niet naast elkaar, maar achter elkaar. Daarom moet men het onverstand niet laten spreken. Daarom, nogmaals: Niets eisen, maar ontvangen!

Hetzelfde als wat je vandaag hier hebt ontvangen, kun je precies zo thuis hebben. En nu weet je meer dan de mensen die hier niet konden of mochten zijn. Je weet hoe je je in de toekomst moet gedragen. Dan vraag ik je om me schriftelijk te vertellen wat voor leven je had en hoe je je lijden hebt verloren. Dit maakt deel uit van de bouwsteen van dit werk, om meer mensen te kunnen genezen. Geen geld. Nee, maar een schriftelijk document dat ik alleen als bewijs wil.

Er zijn mensen die altijd weer tegenwerken, die geen middel onbeproefd laten om mijn leven moeilijk te maken, daar ik immers geen profiteur van deze zaak wil zijn. Ik heb mezelf toegewijd aan deze mensen. Ik geloof niet dat ik mensen verdien om mijn leven moeilijk te maken. Kom aan mijn zijde; let op mijn leven, mijn doen en laten; dan zeg je: "Nee." Je hebt eten nodig, je hebt je rust nodig. Ik heb geen rust nodig, ik kan dag en nacht werken. Maar één ding geef ik je mee op weg: mij kan niemand veranderen en me niet van deze goede weg afleiden!

Nu wens ik je het beste en de beste gezondheid! Hou contact, alsjeblieft. Zeg niet, "Ja," en doe daarna toch niet. Doe het beslist! Ik denk dat het voor iedereen vanzelfsprekend is. Maar ik zou je willen vragen om niet meteen uw plaatsen te verlaten, maar luister meer naar je innerlijke zelf, en dan geleidelijk aan verlaat u deze kamer. Vergeet niet waar je was en vergeet niet wat je hebt ontvangen.

Niets eisen, maar ontvangen! Het beste!

Bron:

Archief Bruno Gröning Stichting